

„BOCSKAI ISTVÁN – KORONÁS FEJEDELMŰNK”

Bocskai István (Kolozsvár, 1557. január 1.-Kassa, 1606. december 29.) magyar államférfi, Bihar vármegye főispánja, 1605 és 1606 között erdélyi fejedelem, majd Magyarország vezérlő fejedelme. A három részre szakadt Magyarország egyik jelentős hadvezére és az Erdélyi Fejedelemség további jövőjét meghatározó politikai vezető. Az általa vezetett szabadságharc nagy eredménye, hogy biztosította Erdély szuverenitását és a Királyi Magyarország jogállásának megtartását. A szabadságharc hőséges hőseit, a hajdúkat, közösségi kiváltságokkal látta el, és a hadi kötelezettség mellett letelepítette az ún. hajdúvárosokban. A tizenöt éves háború lezárásában is elvülhetetlen érdemeket szerzett, továbbá jelentős szerepet játszott a reformációban is. Politikai végrendeletében utódai lelkére kötötte, hogy ragaszkodjanak a független Erdélyhez, amely majd egy kedvezőbb külpolitikai időszakban újra egyesítheti az országot:

„Én, Bocskai István, Istennek kegyelmességéből Magyarországnak és Erdélynek fejedelme, székelyeknek ispánja, mint nemzetemnek, hazámnak igaz jóakarója, fordítom elmémet a közönséges állapotnak elrendelésére, és abból is az én tanácsomat, tetszésemet, igazán és jó lelkiismerettel megírom, szeretettel intvén mind az erdélyieket és magyarországi híveinket az egymás közt való szép egyezségre, atyafiúi szeretetre. Az erdélyieket, hogy Magyarországtól, ha más fejedelemség alatt lesznek is, el ne szakadjanak.

A magyarországiakat, hogy az erdélyieket el ne taszítsák, tartsák ő atyafiainak és ő véreknek, tagjoknak... Valameddig pedig a magyar korona ott fenn, nálunknál erősebb nemzetségnél a németnél lészen, és a magyar királyság is a németeken forog, mindenkor szükséges és hasznos egy magyar fejedelmet Erdélyben fenntartani, mert nekikjavokra, oltalmokra lészen. Ha pedig az Isten adná, hogy a magyar korona Magyarországon magyar kezéhez kelne egy koronás királyság alá, úgy az erdélyieket is intjük: hogy attól nemhogy elszakadnának, vagy abban ellent tartanának, de sőt segéljék tehetségek szerént és egyenlő értelemből azon korona alá, a régi mód szerént, adják magokat.”